

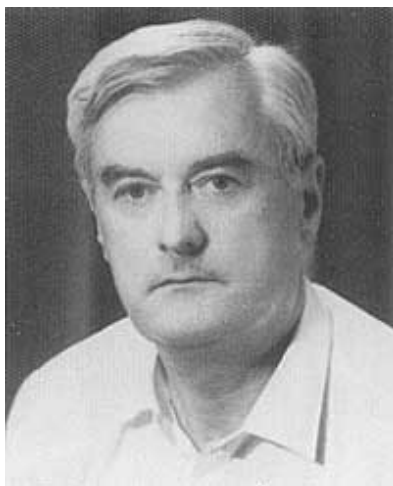
NEDJELJKO PINTARIĆ, dipl. ing. građ.

(1930. – 2002.)

U subotu, 7. prosinca 2002. godine zauvijek nas je napustio naš ugledni kolega i dragi prijatelj, Nedjeljko Pintarić. Opačka ga je bolest shrvala i otrgla iz naše sredine jedva sedam godina nakon zaslužena umirovljenja, poslije veoma raznovrsna i dinamična radnog vijeka okrunjena naslovom prvoga predsjednika Hrvatskog ogranka Međunarodnoga saveza za prednapinjanje (FIP).

Rođen je u Zagrebu 11. svibnja 1930. godine. U rodnom se gradu školovao i diplomirao na Građevinskom fakultetu u lipnju 1955. Prvo je radio u Jugomontu, pa u Institutu građevinarstva Hrvatske, a od 1960. do umirovljenja u Geoistraživanjima, koja su kasnije preimenovana u Geotehniku. Osnivanje Odjela za prednapinjanje i kupovanje ovlasnice od svjetski poznate švicarske tvrtke BBR 1967. u mnogom je odredilo njegovu stručnu djelatnost. Zauzeto se je borio za primjenu prednapinjanja ne samo u geotehničkim zahvatima nego i u mostogradnji i visokogradnji pa je tako radio na brojnim gradilištima diljem Hrvatske i bivše zajedničke države. Radio je na prednapetim sidrima potpornih zidova TE Sisak i HE Bajina Bašta (u Srbiji), te na sidrenjima temelja visokotlačnoga cjevovoda HE Orlovac, temelja zaustavnika (engl. *stopper*) brodova u brodogradilištu Uljanik, temelja obaloutvrde u Raši itd. Zdušno je prihvatio i zagovarao tada novi postupak osiguravanja građevnih jama diafragmama pridrzanima prednapetim sidrima. Najznamenitije su građevine na kojima je to primijenjeno: prodajno središte Korzo u Rijeci, zgrada PTT u Zagrebu, hotel Slavija u Beogradu, zgrada Ine-Naftaplina u Zagrebu te zgrade Importanne centra i Importanne gallerie u Zagrebu.

Mostovi su osobito polje primjene prednapinjanja, a N. Pintarić je zaslužan što je BBR-ov sustav primijenjen na brojnim većim mostovima u Hrvatskoj, Sloveniji i Bosni i Hercegovini. Spomenimo samo najvažnije: nadvožnjaci u petlji nad Drži

ćevom ulicom i prilazni viadukti Mosta mladosti u Zagrebu, most preko Save kod Siska, most preko sutjeske Rječine na Banskim vratima kod Rijeke, viadukt Verd na autocesti Ljubljana – Trst, viadukt Reber na autocesti Ljubljana – Zagreb, dvojni viadukt s oznakom 6-5 na autocesti Ljubljana – Karavanke, te dva ovješena čelična mosta preko rijeke Bosne u Zenici. BBR-ov sustav prednapinjanja primijenjen je i na nizu građevina najrazličitijih namjena, od kojih su najznamenitije: XII. paviljon Zagrebačkog velesajma, nogometni stadion u Splitu, krovnište plivališta u Splitu, sportska dvorana u Čakovcu, Ledena dvorana u Mariboru, TV toranj na Sljemenu, podzemski tunel kod Bakra, silos za cement u Kaštel Šućurcu, te silosi za šećer u Osijeku i Bijeljini.

Znatno je pridonio i prodroru tehnike prednapinjanja u područje pojačavanja dotrajalih i oštećenih građevina što pripadaju kulturnoj baštini.

Punu je potvrdu svoje iznimne stručnosti doživio na inozemnim gradilištima. Radio je u Iraku, u Egiptu i Češkoj. Sudjelovao je u izgradnji silosa za cement u Kirkuku, a zatim na različitim građevinama u sklopu iračkog vojnog programa na pote

zu od Kirkuka do Mosula. U Pragu je gradio diafragme za zaštitu građevne jame zgrade Ministarstva vanjske trgovine (četiri podzemna kata), a u Egiptu zdence za opskrbu pitkom vodom. Upravo se njemu može u najvećoj mjeri zahvaliti što je Geotehnika postala jedna od najuglednijih *kćeri* tvrtke BBR, a to se je očitovalo na svjetskom saboru FIP-a u Londonu 1978. kada je BBR prikazao promičbeni film o građevinama što ih je izvela Geotehnika primjenjujući BBR-ov sustav prednapinjanja.

Bio je i izvrstan organizator i, kako bi se danas reklo, manager, što je okrunjeno njegovim imenovanjem za glavnog ravnatelja Geotehnike 1990. godine. Neprekidno se stručno usavršavao, te je sudjelovao na brojnim domaćim i međunarodnim stručnim skupovima, a i sam je, u okviru Geotehnike, priredio dva skupa o primjeni prednapinjanja (1977. i 1987.). Njegova zapažena djelatnost u stručnim udrugama dovela ga je do toga da je 1992. izabran za prvoga predsjednika Hrvatskog ogranka FIP-a, koju je dužnost obnašao šest godina, dokle god ga je zdravlje služilo. Za to je vrijeme neumorno poticao sudjelovanje hrvatskih stručnjaka na svjetskim skupovima, ali i priređivanje skupova u Hrvatskoj na kojima su sudjelovali i ugledni inozemni stručnjaci. Tako se je Hrvatski ogranak FIP-a predstavio inozemnoj javnosti pregledima hrvatskih postignuća na svjetskim saborima FIP-a u Washingtonu 1994. i u Amsterdamu 1998. a domaći su skupovi priređeni u Zagrebu 1994. i Bizovačkim Toplicama 1996. dakle u doba kada su mnogi zazirali od dolaženja u ratom poharanu Hrvatsku.

Bio je uočljiv po svojem stasu, izvanredno elegantno odjeven i gospodskog držanja, a veoma srdačan u ophođenju sa suradnicima i kolegama. Nama koji smo imali sreću surađivati s njim u Hrvatskom ogranku FIP-a ostat će u trajno dragoj uspomeni. Počivao u miru Božjem!

Dr. sc. Zvonimir Marić